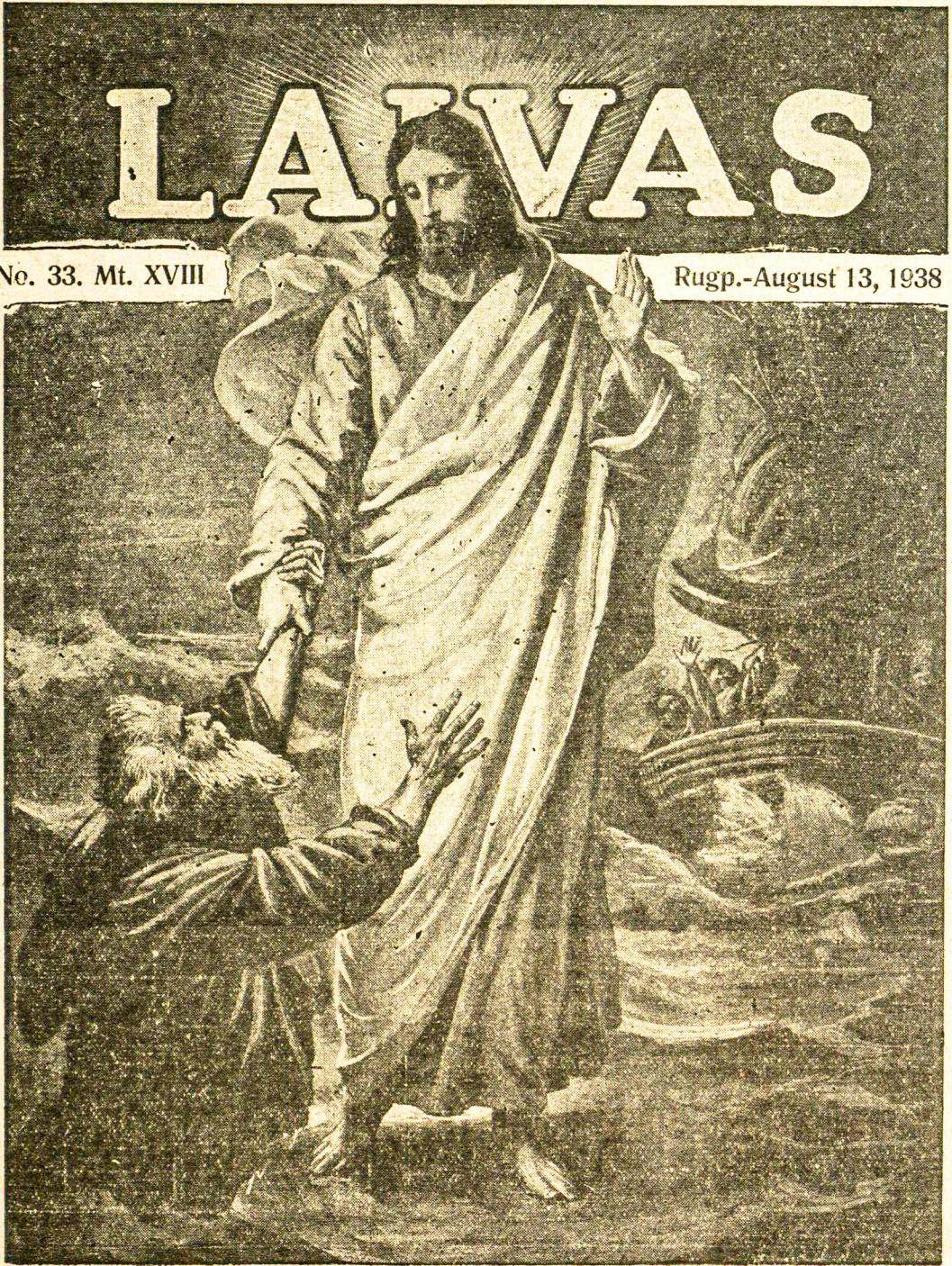

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 33. Mt. XVIII

Rugp.-August 13, 1938

1. TER valst.
republicine

X SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

LEKCIJA

1 Kor. 12, 2—11

JŪS žinote, kad būdami pagonys, eidavote pas nebylius stabus, kaip buvote vedami.

Todėl aš jums pareiškiu, kad nė vienas, kurs kalba Dievo Dvasioje, nesako: Prakeikimas Jėzui, ir nė vienas negali pasakyti: Viešpats Jėzus, kaip tik šventijoje Dvasioje. Dovanos, tiesa, yra įvairios, bet ta pati Dvasia. Pažarnavimai yra įvairūs, bet tas pats Viešpats. Veikimai yra įvairūs, bet tas pats yra Dievas, kurs visa visuose daro. Kiekvienam duodama Dvasios apsiareiškimas, kad būtų iš to naudos. Vienam Dvasios suteikiama išminties kalba, kitam tos pačios Dvasios žinojimo kalba; kitam tos pačios Dvasios tikėjimas, kitam tos vienos Dvasios gydymo dovana; kitam stebuklų darymas, kitam pranašystė, kitam dvasių atskyrimas, kitam įvairios kalbos, kitam kalbų aiškiniimas. Visa gi tai daro viena ir ta pati Dvasia, dalindama kiekvienam, kaip ji nori.

EVANGELIJA

Luk. 18, 9—14

ANUO metu Jėzus pasakė kai kuriems, kurie patys savimi pasitikėjo teisūs esą ir kitus niekino, jis pasakė šitą prilyginimą: Du žmogų atėjo į bažnyčią melstis; vienas buvo parisiejus, kitas muitininkas. Parisiejus stovėdamas taip pats sau vienas meldėsi: Dėkoju tau, Dieve, kad aš ne toks, kaip kiti žmonės plėšikai, neteisūs, svetimoteriai, taip pat ir kaip šitas muitininkas. Aš pasninkoju du kartu savaitėje, duodu dešimtines viso, ką turiu. Muitininkas, atstu stovėdamas, nedrįso nė akių pakelti į dangų, tik mušėsi į krūtinę ir sakė: Dieve, būk gailestingas man nusidėjėliui. Sakau jums: šitas mėtėjo į savo namus nuteisintas, anas ne. Nes kiekvienas, kurs save aukština, bus pažemintas, ir kas save žemina, bus paaukštintas.

Parašė Kun. Al. Bublys, M. I. C.

Kelias Tikrojon Laimėn

(Tešinys)

XIX.

Popiežiaus Primatas

R. K. Bažnyčia, tas Jėzaus pavadintas garstyčios grūdas, išaugo į didžiausį medį. savo šakas išplėtusį taip plačiai, kad jojo punksny nūnai randa sau pavėsio ir atilsio nuo žemiškųjų vargų ir rūpesnių prakaito per 350 milijonų krikščionių katalikų!

Jie priklauso įvairioms tautoms, įvairioms valstybėms. Valstybių einamoji vyresnioji valdžia, ar tai karaliai, ar prezidentai, su savo valdybos nariais aprūpina jų žemiškuosius reikalus, kurių jie yra reikalingi, kurie tačiau, neduoda jiems tikrosios laimės, kadangi, kaip tai jau matėme pirmiau, laimė pareina ne nuo patenkinimo savo žemiškųjų reikalų ir pojučių, bet nuo išvidinės,

žmogaus sieloje apsigyvenusios ramybės.

Šios ramybės, arba laimės visi trokšta; tačiau, katalikai žino, jog šiai laimei suteikti priemonių pasaulinė valdžia neturi. Jie žino, jog šios priemonės gailestingiausiojo Atpirkėjo yra sudėtos Jojo įsteigtos "Dievo Karalystės", arba kitaip sakant, R. K. Bažnyčios išde, o šio išdo turtai dalinami Bažnyčios, tačiau, raktai nuo jo yra įduoti šv. Petrai ir jojo įpėdiniais popiežiams.

Taigi, viso pasaulio katalikų akys iš pat krikščionijos pradžių iki šių dienų ir yra atkreiptos į tą išdininką, R. K. Bažnyčios Galvą, popiežių, su didžiausia pagarba, kaipo Jėzaus vietininkui, ir su didžiausiu pasitikėjimu, kadangi ši Galva, kaip jau pirma kalbėjome, yra neklaidinga.

Visi žiūri į jį, kaip kad į aukščiausįjį Mokytoją ir Ganytoją, pastatytą ne kaip kad

samdinys, bet kaip kad "Dievo Karalystės", t. y. R. K. Bažnyčios savarankiškas valdovas, priklausantis vien tik Dievo ir Jam vienam atsakingas, o ne kokiam žmogui, ar žmonių įstaigai — bendrovei.

Taigi, jis, t. y. popiežius, ta Bažnyčios Galva, yra ne vien tik lygus kitiems pasaulio valdovams, bet dar juos ir praviršija, kadangi prezidentas yra atsakingas prieš seimą, be kario sutikimo nieko savarankiško negali daryti, ypač svarbesniuose dalykuose; o karaliai yra atsakingi prieš valdinius, kurie gali nuversti jį ir jojo vieton pastatyti kitą valdovą.

Popiežiaus niekas negali nuversti, jei jis pats neatsižadės savo poaukščio — jis pasilieka popiežius iki gyvos galvos. Niekas negali patraukti jį teisman. Niekas neturi teisės neleisti jam susinešti su savo valdiniais katalikais. Vien tik jis išrenkama popiežius, jis tuo pačiu akimirksniu atsipalaidoja nuo bet kokios pilietybės, nao priklausomumo savo buvusiai valstybei, ar jos įstatymų.

Šitoksai popiežiaus savarankiškumas ir pirmenybė iš atžvilgio į visą vyskupų, ar pasaulionių valdovų valdžią pareina ne nuo popiežiaus gabumų, šventatno, ar šiaip jau kokių nepaprastųjų savumų, bet nuo to tikta, kad jis yra šv. Petro įpėdinis, kuriam Jėzus Kristus yra pavedęs mokyti ir ganyti Jojo aveles ir avinėlius.

Ši savarankiškoji vyresnioji valdžia, ar teisė prižiūrėti Jėzaus mokslo nepaliečiamybę, nekeičiamybę, tyramą, dalinėti Dievo malonių, nustatyti tvarką šiam tikslui ir vadinasi Popiežiaus PRIMATAS, arba savarankiškas, niekeno nepriklausomas valdovavimas.

Šitaip žiūrėta į popiežių iš pat krikščionijos pradžių iki mūsų laikų. Apaštalai šitaip žiūrėjo į šv. Petrą. Lygiai šitaip žiūrėdavo į popiežius ne tiktai pasaulionys katalikai, bet ir dvasiškija: vyskupai ir kunigai. Tai matome iš Bažnyčios Tėvų ir garsiųjų teologų raštų, pagaliau iš visuotiniųjų Santarybų nutarimų.

Popiežiaus autoritetas kaskart augo aukštytyn. Ir dvasininkija, ir pasaulionys svarbesniems klausimams išspręsti kreipdavosi visų pirma į popiežių.

Matydami popiežius ypatingu būdu globojant neturtėlius, varguolius, prislėgtuosius,

turtingieji pradėjo jiems nešti aukas ne vien tik brangenybėmis, bet ir nejudinamuoju turtu, taip kad jau pirmaisiais krikščionijos šimtmečiais jų jų nemaža susikaupė aplink popiežių.

Jų jų autoritetas dar labiau iškilo, kai Konstantinas D. savo sostinę perkėlė iš Romos į Konstantinopolį, o ciesoriaus vietininkas buvo apsigyvenęs irgi ne Romoje, bet Ravenoje. Romoje paliko tik popiežius, į kurį pradėta žiūrėti, kaip kad į Romos vyresnįjį, arba net ir valdovą, o ypač po to, kai hunams, gotams ir germanams užplūdus Europą, popiežius Leonas Didysis dukart apsaugojo Romą nuo žiaurių plėšimų (Atilos, Geizericho). Po šio visi ypač romiečiai ir romėnai pradėjo žiūrėti į popiežius, kaip kad į savo didžiausius užtarėjus ir globėjus.

Longobardams užplūdus Italiją ir pagrobus Romą, frankų karalius, Pipinas Trumpasis ne tik išgelbėjo popiežių, bet popiežiui amžiniems laikams padovanojo Romą su apylinkėmis ir keletą miestų Italijos rytuose (755 m.). Jojo sūnus, Karolius Didysis, patvirtino Pipino dovaną (774 m.). Šiuo būdu popiežius virto ir savarankišku, nepriklausoma Bažnytinės valstybės valdovu.

Dešimties šimtmečių laikotarpy popiežiai 17 kartų buvo nustoję savo Bažnytinės valstybės, tačiau, kitiems valdovams pagalbs-tina, vėl ją atgaudavo. 1809 m. Napoleonas buvo ją užgrobes; tačiau, 1815 m. per Vienos kongresą Roma vėl popiežiams atiduota. 1859 m. popiežius buvo nebetekęs visų žemių — jam palikta buvo tikta Roma. Pagaliau 1870 m. ir Romos miestas buvo iš jo atimtas, o palikta tik Vatikanas. Popiežiai, protestuodami prieš neteisingą atėmimą iš jų Bažnytinės valstybės, nuo ano laiko, laikydami save lyg nelaisviai iki Mussolini laikų, neišėdavo niekur iš Vatikano. Mussolini geruoju susitaikino su popiežiumi, dabartiniuuoju Pijumi XI, atlygindamas jam pinigais už pirma užimtasias žemes ir palikdamas jam Vatikaną.

Ar šiaip, ar taip, popiežiams visados būdavo laiduota nepriklausomybė. Net ir pati Italijos valdžia 1871 m. 13 gegužės laidavo ją. O pirma dar, 1815 m. Vienos kongrese, kuriame dalyvavo trys imperatoriai: Austrijos (katalikas), Rusijos (pravoslavas) ir Prūsijos (liuteris), užtikrino popiežiui ne-

priklausomybę, šitaip išsitardami: "Jei Kristus yra aukščiausias Vyresnysis visų krikščionių, tai jau savaime turi būti pripažintas savarankiškumas (nepriklausomybė) iš atžvilgio į krikščioniškasias valstybes Kristaus vietininkui, Romos popiežiui".

Šitos nuomonės laikydavosi visados ir Bažnyčios Tėvai, ir teologai, ir vyskupai, ir visi kunigai, ir pasaulionys katalikai. Tiesa, kai kurių vyskupų kėsintasi tai užginčyti; tačiau, šitam klausimui iškilus visuotinosiose Santarybose, tai buvo atmesta.

Pagaliau, 1870 m. Vatikano Santaryboje ketvirtame posėdyje galutinai šis klausimas išspresta: "...Todėl gi nuo tikrojo mokslo klysta tie, kurie tvirtina, jog dėl popiežiaus sprendimų leista atsišaukti visuotinosios Santarybos, kaip vyresnės už popiežių instancijos (tribunolo). Jei kas sakytų, jog Romos popiežius turįs galios tik prižiūrėti, ar tarti, o ne pilną ir vyriausiąją galią jurisdikcijos iš atžvilgio į visuotinąją Bažnyčią ne tik dalykuose, paliečiančiuose tikėjimą ir dorą, bet ir tuose, kurie priklauso drausmei ir valdymui Bažnyčios, išsiplėčiusios po visą pasaulį; arba tvirtintų, jog jis turįs tik pirmenybės dalį, o ne pilną ir vyriausiąją galią, arba jog jojo galia, kurią jis turi, esanti nesavarankiška ir nebetarpiška iš atžvilgio į visą Bažnyčią, visus ganytojus ir tikinčiauosius; tebūnie atmestas!"

Taigi, kas nenori pripažinti popiežiaus "Primato", t. y. jojo pilnos teisės savarankiškai (nepriklausomai) valdyti ir tvarkyti visą Bažnyčią, tasai jau tuo pačiu yra išmestas iš R. K. Bažnyčios narių!

Kiek popiežiai gera yra padarę žmonijai ne vien sielos išganymo atžvilgiu, bet ir pasaulioniškai kultūrai pakelti, tai geriausiai įrodo pasaulio istorija. Kad taip nebūtų buvę, tai ir nekatalikai valdovai nebūtų taip gerbę jų. Net tokie turkai ir tie pastatė paminklą popiežiui Benediktui XV! Už kągi? Patys laisvamaniai tepaklausie jų! Už tatai, kad, kaip kad Benediktas XV, taip ir, bendrai imant, visi popiežiai yra tai skelbėjai taikos ir ramybės, atplėšiantieji žmones nuo žemės, o keliantieji į dangų, ragintojai prie tai, kas aukšta ir kilna, vadantieji žmoniją į amžinąją laimę, kasdieną keliantieji savo maldas į aukščiausiųjį ne vien tik už katalikus, bet ir už visą žmoniją.

PIJUS XI — ŠV. PRANCIŠKAUS BROLIJOS NARYS

ŠV. Tėvas Pijus XI, vienas iš žymiausiųjų Popiežių visoj Bažnyčios istorijoj, neperseniai pasisakė esąs tretininku. "Aš — sako Šv. Tėvas — esu vienas iš seniausiųjų Šv. Pranciškaus Trečiojo Ordeno narių, nes esu tretininkas jau 63 metai. Dėlto nuoširdžiai sveikinu pranciškiečius ir siunčiu jiems meilingo patarimo žodį. Jūs esate skaitlingi, bet saugokitės minios pavojaus".

Tie Šv. Tėvo žodžiai turi dvejopą prasmę. Visų pirma, jis perspėja prieš šio pasaulio dvasią, kurią gyveną pasaulį tretininkai gali užsikrėsti. Šv. Pranciškaus dvasia turi būti tiek stipri, kad pasaulio dvasia jos nenugalėtų. Priešingai, tretininkai per katalikišką akeiją turi įgyvendinti Šv. Pranciškaus dvasią šeimose ir palaiptiui išstumti iš krikščioniško gyvenimo supasaulėjimo dvasią. Kitais žodžiais, tretininkai privalo viską atnaujinti Kristuje, lygiai kaip Šv. Pranciškus, tas didysis žmonijos mylėtojas, savo laikų pasaulį atnaujino Kristaus meile.

Antroji Pijaus XI žodžių mintis yra ta, kad tretininkai žiūrėtų ne į kiekybę, bet į kokybę, vadinasi, jiems reikia rūpintis, ne kiek jų yra, bet kokie jie yra. Kitais žodžiais, ne tiek paisyti narių skaičiaus, kiek jų gerumo bei tobulybės. "Saugokitės minios pavojaus". Kada tretininkai rūpinasi vien tuo, kad jų būtų daugiau, o ne tuo, kad jie būtų geresni, tada kaip tiktai iškyta "minios pavojus", nes jie neprivalo būti minia, bet pasišventusiais Kristaus darbuotojais. Gyvendami minioje, jie privalo būti minios pavyzdžiu.

Kiekvienoje mūsų parapijoje yra didesnis ar mažesnis tretininkų būrys. Tai pažystamiausia ir prieinamiausia lietuviams katalikams brolija. Dabar sužinojė, kad ir Bažnyčios Galva yra tretininkas, mūsų pranciškiečiai tarėtų visu uolumu sekti jį apaštalavimo darbe.

K.

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
 Marijonų Rėm. mokesis ir "Laivas" metams \$3.00
 Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
 Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

LAISVAMANYBĖ IR SAŽINĖS BUKIMAS

Arčiau prie širdies žmogus, negu Dievas

LAISVAMANYBĖ, kaip idėja, išėjo į viešąjį gyvenimą po humaniškumo šydu: laisvamaniai aiškiai pasisakė, jog jiems arčiau prie širdies žmogus, negu Dievas, nors ir laisvamaniškai suprantamas, pav., racionalistų, panteistų, todėl galima buvo laukti, kad jie parodys ypatingos meilės žmogui, ypač nelaimingam, bet išėjo priešingai: **laisvamanybės plitimas sutapo su humaniškumo kriziu ir su progresyviu sąžinės bukimu.**

Visų pirma seksualinė netvarka laisvamaniams virto idėja, kuri gavo "laisvos meilės" vardą, ir ėmė griaut šeimos pamatus. Sekuliarizavus šeimą civilinės metrikacijos įstatymais, nepaprastai padidėjo divorso skaičius ir kartu su juo — pavainikių, našlaičių, "bezprizornikų" suma.

Abortai, kaipo sąmoningas žmogaus gemalo žudymas iš neapykantos naujam žmogui, yra aiški žmogžudystė, tuo tarpu bemaž visi laisvamaniai pasisakė už abortų legalizavimą. Antai, Vokietijoje Weimar'o konstitucijos galiojimo laiku komunistai ir daugumas socialistų be paliovos rengė mitingus ir demonstracijas už panaikinimą to baudžiamojo statuto paragrafo, kuris baudžia aborto kaltininkus. Jau nekalbant apie tai, kad abortas sužaloja jo autorių sielą, reikia atsiminti, jog viešas reikalavimas legalizuoti abortus demoralizuoja visuomenę, nes leidžia į jos nervus žmogžudišką srovę, bakina jos sąžinę ir daro ją nejautrią kitų kančioms.

Kaino giminės atstovai

Laisvamanių lageris davė tokius rašytojus ir filosofus, kaip, pav., Voltaire, Em. Zola, V. Marqueritte, Pitigrilli, Fr. Nietzsche, K. Marksas ir k., kurie viešai spiovė į visas moralinio gyvenimo atramas ir pasisakė už chaosą, iš kurio, jų manymu, turįs gimti žemės rojus su naujo žmogaus tipu. Tai yra "naujo žmogaus tipo" kūrėjai. Tas "naujasis" žmogus — tai Kaino giminės atstovas. Tuo būdu auga nauja žmogžudžio Kaino žmonių rūšis, kuri, anot Baudelaire'o, kopija į dangų, o ant žemės sviedžia Dievą. — "Race de Cain au ciel monte — Et sur la terre jette

Dieu". — Betgi gi "Kaino rasė" pati į dangų neįkopia, Dievo nenumeta ant žemės, o vien tik padidina žemėje žmogžudžių skaičių, padidina vargą ir be galo pažemina žmogų.

"Kas bent kartą patyrė begalinę valdžią ant žmogaus kraujo ir dvasios, ant tokio pat žmogaus, sutverto Dievo atvaizdu, ir brolio Kristaje, kas patyrė valdžią ir pilną galią kuo labiausiai pažemint kitą žmogų, turintį savyje Dievo paveikslą, tas jau nenoromis nebesuvaldo savo jausmų. Žmonių kraujas ir neribota valdžia ant žmonių svaigina: atsiranda sugrubėjimas ir ištvirkimas. Žmogus ir pilietis bemaž nebepataisomai žūsta tirone", sako Dostojevskis. Tuo tarpu režimams, pasižymintiems ypatingu žiaurumu ir žmogaus pažeminimu, daugiausia simpatizuoja laisvamaniai; juos, pavyzdžiui, žavi Sovietų industrija, pro kurios didybę jie nemato žmonių kančios, vargo ir pažeminimo, lyg tarytum ne technika būtų žmogui, bet žmogus technikai — o tai rodo, kad jau nebe žmoniškumas ir ne pilietiškumas eina laisvamaniams vedamąja žvaigžde, bet technikos ar tautos didybė, be atodairos į tai, kiek toji didybė kaštuoja žmonių gyvybių, vargo ir pažeminimo.

Negalima Dievo neapkęsti, o žmogų mylėti

Pagaliam patys garsieji ir visai neriboti despotai, didžiausi žmonių prigimtųjų teisių medžiotojai — Dantonas, Robespieras, Napoleonas, Leninas, Kalesas, Trockis ir k. — yra laisvamanių ideologijos auklėtiniai ir laisvamaniškos sąžinės atstovai. Todėl šiandien galima atskiro laisvamano humaniškumu pasitikėti, bet jokiū būdu ne laisvamanių srovės su jos "žmogaus teisių lygomis", o tuo tarpu atskiras katalikas gali būt nehumaniškas, betgi visos katalikų ideologijos humaniškumu gali drąsiai pasitikėti bet kuris katalikas. "Kas kėsina prieš Dievą, tas tuo pačiu kėsina ir prieš žmogų", pasakė Pijus XI. Ateizmas lygus antihumanizmui, nes negalima Dievo neapkęst, o žmogų, jo atvaizdą, mylėt ir gerbt. **Klevas**

Kaip Dalyvauti Šv. Mišiose.

(Pabaiga)

Išmokus šio šv. Mišių klausymo būdo, pasilikis mums tik vienas laipsnis į tą šv. Mišių klausymo būdą, kurį mums perša popiežiai Pijus X ir Pijus XI ir kuris buvo naudojamas pirmųjų krikščionių, t. y. garsus visų tikinčiųjų atsakymas į tuos kunigo žodžius, į kuriuos dabar atsako ministrantai ar choristai. Tokios Mišios lotyniškai vadinasi — **Missae recitatae arba dialogatae**. Per tokias Mišias katalikai su kunigu kartu atkalba Mišių pradžių, paskui kartu atkalba arba atgieda atskiras Mišių dalis, kaip **Gloria, Kredo, Sanktus, Agnus Dei**, o prieš tikinčiųjų Komunią — **Domine non sum dignus**. Tas darbas nelengvas. Bet kitur tai jau daroma. Galėsime ir mes tai padaryti. Tik reik gero noro ir gero šv. Mišių dvasios ir pobūdžio supratimo.

Kokiu keliu eisime prie šio tikslo

Kaip katalikai turi dalyvauti šv. Mišiose yra nurodžiusi Bažnyčia. Taip, pavyzdžiui, popiežius Pijus X sako, kad mes turim „veikliai dalyvauti švenčiausiose paslaptysė ir viešoj Bažnyčios maldoj“. Toks Bažnyčios noras. Mūsų dalyvavimas juse nutolo nuo Bažnyčios nurodytojo būdo. Turime tad išmokti dalyvauti šv. Mišiose taip, kaip Bažnyčia nurodo. Kokiu keliu eisime prie šio tikslo? Jį ne iš karto pasieksime. Jį pasieksime palaipsniui. To tikslo siekdami, turėsime padirbėti ir mes ir kunigai — pamokslininkai ir katechetai. Nekalbėsime apie ku-

nigų darbus toj srity. Mums pasauliečiams katalikams to tikslo siekiant štai kas reiks pirmoj eilėj padaryti:

1. Pirmiausia turime gerai suprasti šv. Mišias kaipo auką. Be to, reik gerai suprasti aukos reikšmę kasdieniniame žmogaus gyvenime, o ypatingai kataliko gyvenime. Tas dalykas nėra lengvas, bet yra dalykas pagrindinis ir svarbiausias. **Kol nesuprasime pačios aukos esmės, tol negalės būti kalbos apie pasinaudojimą visais šv. Mišiose esančiais turtais ir apie tikrąjį tikinčiųjų dalyvavimą švenčiausioj Aukoj.**

2. Kad gerai suprastume šv. Mišių aukos pobūdį, reik gerai suprasti, kad per šv. Mišias garbė skiriama ne Kristui, bet su Juo ir per Jį Dangiškajam Tėvui. Iš to lengva suprasti, kad netikslu sakyti — Aukoju šv. Mišias Švč. Jėzaus Širdžiai, Švč. Panelei Marijai, šv. Antanui ir t.t.

3. Tuo pačiu keliu eidami, turime suprasti, kad tikinčiųjų Komunią yra šv. Mišių aukos papildymas ir dėl to tikintieji turi stengtis eiti prie Švč. Sakramento per šv. Mišias, o ne po Mišių.

4. Sekantis žingsnis tuo keliu bus išsąmoninimas to ankšto ryšio, kuris yra tarp tikinčiųjų ir Kristaus. Ne tik kunigas laiko prie altoriaus Mišias, bet ir tikintieji. Be to, reikia gerai suprast — ko aš einu į bažnyčią? Ar tik pasimelst? Ne. Pasimelst galima ir namie. Einame į bažnyčią tam, kad paaukotumėm dvejopą auką: Kristų ir save, kad šv. Mišių padedami išgytumėm tokios vidinės nuotaikos, kokią turėjo Kristus ant kryžiaus, ir kokią dabar turi ant altoriaus. Renkamės į bažnyčią skaitlingais būriais, nes tą auką turime aukoti ne kas sau pavieniai, ne kiekvienas paskirai, bet visi kartu. Ir dėl to eina parapijiečiai į bažnyčią, kaip į savo gimtąją pastogę, kaip vieno Tėvo vaikai ir kartu su savo vyriausiu Broliu ir Aukščiausiu kunigu — Kristami atiduoda garbę Dievui Tėvui. Jei taip žiūrėsime į šv. Mišias ir taip jas vertinsime, šv. Mišios bus mums tikras „bažnytinės vienybės Sakramentas“, ir sėkmingiausias akstinas artimo meilei ugdyti.

5. Pagaliau, reikia gerai suprasti ir išsąmoninti tą ankštą ryšį tarp šv. Mišių ir kasdieninio krikščioniško gyvenimo. Žmogaus tobulumo esmė — savo valia suderinti su Dievo valia arba atsiduoti Dievui, o šv. Mišios tam ir laikomos, kad sužadintų sielose pasidavimą Dievo valiai visose gyvenimo apylostovose ir sąlygose, ne tik bažnyčioje, bet ir namuose. Turim mokėti savo džiaugsmus ir liūdėjimus, sveikatą ir ligą, pasisekimus ir nepasisekimus paaukoti Dievui šv. Mišių metu. Sudėkime atpatenos kartu su aukojamąja duona savo rūpesčius, surinkime į taurę visas savo ašaras ir tegu kunigas sujungs juos konsekracijos metu su Kristaus kančiomis ant kryžiaus. Tuo būdu mūsų gyvenimas įeis į šv. Mišias, o šv. Mišios įeis

į mūsų gyvenimą ir jį nušvies ir sudievinas.

Taip suprastos šv. Mišios nepasibaigs su kunigo nužengimu nuo altoriaus, bet visas žmogaus gyvenimas bus šv. Mišių tąsa. Ir kaip tikintieji šv. Mišių metu kartu su Kristum pasiaukoja Dievui Tėvui, taip tie patys tikintieji per šventąsias ir darbo dienas nuolat susijungę su Kristum įves į gyvenimą šv. Mišių metu padarytus pasiryžimus ir pažadus. Tuo būdu jie įrodys, kad jų atsidavimas Dievui nebus paviršutinis ir trumpalaikis, bet nuoširdus ir pastovus. Šv. Mišių dėka visi katalikų darbai ir veiksmai bus atžymėti aukos antspaudu.

Eidami šiuo keliu gražinsime šv. Mišioms tą vaidmenį ir reikšmę, kuriuos joms yra paskyręs pats Dievas.

JAUNUOLIO ŠIRDIS

Atsimink Sutvėrėją Savo Jaunystės Dienose!

KAI viskas nutyla, nurimsta, kai nesuardoma, klaiki tylą užviešpatauja, kai ramybės angelas ištiesia savo sparnus, nedrąsiai pridedi ranką prie alsuojančios krūtinės ir jauti, kaip slaptinai pląsta širdis. Tik skrieja sekundė po sekundės, minutė po minutės ir amžinybės slenkstis kaskart artėja. Klausaisi... o jos nebyli šneka labai daug sako...

Maždaug prieš du tūkstančių metų stabmeldybėje paskendęs pasaulis išgirdo jaudinančius žodžius: "Ateikite visi, kurie kenčiate ir esate vargų prislėgti. Aš jus atgavinsiu!" (Mato, 11, 28). Tai buvo žodžiai, išsiveržę iš dieviškosios Išganytojo Širdies, kuri plakė galinga sielų meile. "Ateikite...", byloja Kristaus Širdis, kuri, lyg tyriausias šaltinis, trykšta nepaprastu šventumu ir nuostabiu gerumu žmonėms.

O kagi kalba jaunuolio širdis? Ji rodo, turėtų pritarti Kristaus Širdies plakimui. Bet, deja, šis dulkių pasaulis dažnai jai artimesnis. Neretai skaudžiais, įžeidžiančiais žodžiais ji ima burnoti ir apsidengia juodomis dėmėmis.

Kažkas yra apskaičiavęs, kad septyniolika metų žmogus taip pragyveno: 25 metus dirbo, 20 — miegojo, 2 metu valgė... Tačiau, sako garsusis Vengrijos profesorius Ti-

hameris Toth'as, jog tada, kai pragyventos dienos reikės Dievui parodyti, tuomet jau bus nesvarbu, kiek laiko tu miegojai, prauseisi, bet svarbiausia bus tai, kiek gero padarei. Tik pažiūrėk! Tavo širdis per vienus, vienintėlius metus 36,792,000 kartų sutvak-sėjo, ir gal tik vos vieną kitą kartą maldai. O kiek kartų Dievui? Gal būt tik keliolika, gal nė karto! Vargas! "Eikite šalin nuo manęs prakeiktieji!..." Baisi ir skaudi Kristaus ištarmė! O ji, kaip žaibas, palies visus, kurių širdys vien nuodėmėms gyvena, kurių žvilgsniai niekad nesustoja ties nežemiškos kantrybės pilna Kristaus Širdimi.

Štai ant altoriaus stovi V. Jėzaus statula. Ji vaizduoja Išganytoją su atverta Širdimi, o Jo veidas toks gailestingas, bet kartu ir griežtas, kad rodo, jau aiškiai gali išskaityti žodžius: "Jaanikaiti, sakau tau, kelkis!" (Luk. 7, 14). O jaunuolis pažvelgia į atvertą Jo skausmingą Širdį ir, tarsi, nesuprasdamas tikrai mylinčios Širdies, nusigręžia. Negana to — dažnai iš jo lūpų išsiveržia net pilni pagiežos žodžiai. Tai jau tikrai žiauru! Jaunuolis, užuot rinkęs geriausius savo širdies perlus ir juos klojęs po Išganytojo kojomis, jis pila Jam karčias širdies nuodus, o perlus išmeta į apkurtusio pasaulio šaukšlyną. Manau, kad bent tavoji širdis jau seniai atbudo ir tik vienam Kristui plaka.

K. Pr. Gaidamavičius

Kun. V. Andriuška, M.I.C.

Mokslo Įstaigų Rėmėjai Ir Spaudos Platintojai

(Paskaita skaityta per Marijonų Rėmėjų Chicagos Apskrities seimą)

SV. TĖVAS LAIMINA MARIJONŲ MOKSLO ĮSTAIGŲ
RĖMĖJUS IR KATALIKIŠKOS SPAUDOS
PLATINTOJUS

D IDELIO man malonumo skaityti paskaitą, tema: "Mokslo įstaigų rėmėjai ir spaudos platintojai". Yra tai atsakomą pareiga skaityti seimo dalyviams paskaitą ir savo keliomis pareikštomis mintimis paskatinti katalikiškos visuomenės atstovus

prie didesnio katalikiškos akcijos veikimo, platesnio užsibriežimo ir prie naudojimosi aktyvių priemonių, kaip pavyzdžiui spaudos, ir net duoti jai daugiau gyvybės visuomeniniame gyvenime.

Švietimas ir auklėjimas — du neatskiria-

mi kultūringo žmogaus pažymiai. Ir todėl šiandien rūpinamasi jaunimo auklėjimu ir švietimu.

Kiekvienos tautos kultūringumas sprendžiamas pagal jos narių išsilavinimą ir išsi-auklėjimą. Buvo laikai kuomet lietuvių tauta, nešė svetimą jangą ir negalėjo pasiekti kultūrinės aukštumos. Bet, šiandien ačiū Dievui, nusikratėme vergavę svetimiems ir galima šviestis ir kultūrėti. Šiandien jaunajai kartai atdaros durys ne vien tik į paprastąjį bendrojo mokslo židinį, bet jau turime savą lietuvišką, katalikišką švietimo įstaigą, kurioje gali jaunuolis dvasiniai auklėtis, moksliskai bręsti, būt paruoštam atgaivinti savo tautiečius kultūriniai, tautiniai ir religiniai.

Šiandien lietuvių pažibos — Marianapolio kolegija — TT. Marijonų seminarija. Taip jums kaip ir jiems yra gilus noras, kad tos lietuviškos įstaigos plėstūs — augtų. Kaip žinome jos užima svarbią dalį katalikiškoje akcijoje, nes jose ruošiamas jaunimas gyvenimui: platinti, vykinti ir ginti katalikų principus ne vien individualiniame, bei šeimyniniame gyvenime, bet taipgi ir visuomeniniame gyvenime. Mūsų lietuviškos vedamos švietimo ir mokslinimo įstaigos, — tai mūsų tautos švyturiai, apdraudos laidai ateičiai, viltys gyvavimui ir stabdžiai bedievybei. Jie moksliniai pasiruošę atskirti tiesą nuo melo, dvasiniai išsi-auklėję rodyti pavyzdį viską atnaujinti Kristuje ir be to, išina tautiniai užsigrūdinę.

Lietuvi, nejaugi tu šiandien pradėjęs tą kilnų darbą varyti, toliau uoliau dar tą darbą nevarysi? Ar gal būt, kad tas pats katalikas lietuvis nepadės, neparems savo duosnumu švietimo ir auklėjimo įstaigoms ilgas dar metus gyvuoti! Moralė parama taipgi yra neįkainuojama parama.

Sutinku, kad nevisuomet aplinkybės leidžia savo duosnumu, aukomis prisidėti prie išlaikymo švietimo įstaigų, jų plėtojimo, augimo. Bet, nuleisti rankas ir nieko neveikti katalikiškoje dirvėje, tai būtų atviras laukas bedievybei plisti. Didžioji šių laikų galybė yra spauda. Senovėje buvo kariai, ietimis, kardais, šautuvais. Mūsų laikų galinčiausias kovos įrankis yra spauda. Laikraščių skiltys — štai laukas į kurį persikėlė mūsų arena, kame kariauja dangus su pra-

garu, tiesa su melu.

Ne veltui Popiežius Pijus IX pasakė, kad mūsų laikais reikalingesni yra tiesos skelbėjai plunksna, nega tiesos skelbėjai sakykloje. O Pijus X sakė: Mano pirmtakai laimindavo krikščionių karžygių ginklus, aš gi džiaugiuos galėdamas krikščionies žurnalisto plunksna palaiminti”.

Spauda tai minčių bei idėjų patrankos. Tik toks yra skirtumas tarp armotų ir spaudos, kad armotų šūviai, pasiekę taikinį užgesta, spaudos gi šoviniai negesta, bet vis labiau ir labiau liepsnoja, vis toliau ir toliau siekia. Kaip šaudomieji ginklai svaidda šūvius į priešų lagerį, taip spauda svaidda mintis bei idėjas į pasaulį ir uždega jomis atskirus žmones ir visuomenę.

Todėl katalikų griežta pareiga ne tik patiems ieškoti tiesos katalikiškoje spaudoje, bet reikia ir kitus tiesiog priversti su ja susipažinti. Taip prisidėsime prie mūsų tautos kultūrinimo ir švietimo. Visa bedieviškoji spauda pavojinga, nes slaptai pila į katalikų širdis atšalimo, veidmainiškumo nuodus. Vienintėlė priemonė kovoti prieš šių rūšių spaudą — platinti, remti ir pačiam skaityti katalikišką spaudą. Šį darbą visi gali ir jį turi varyti, jei nori prisidėti prie tautos kultūrinimo ir katalikiškos akcijos laimėjimo.

Remkime, tat, katalikiškas, lietuviškas švietimo įstaigas, ir savo katalikišką spaudą, tada mes būsime, tikraja to žodžio prasme, Katalikų Akcijos vykintojai, nes atgaivinti Kristaus Karaliją ir įvykinti tikrąją taiką, tai kiekvieno mūsų, pavienio ir organizuotų užduotis, vienybėje su Apaštališkuoju Sostu, kurio galva dabar yra garbingasis Šv. Tėvas Pijus XI.

NAUJOJOJ ANGLIJOJE MARIJONŲ
KOLEGIJOS RĖMĖJAI

Ruošia

DIDELĮ PIKNIKĄ
Sekmad., Rugpiučio-Aug. 14, 1938

MARIANAPOLIO KOLEGIJOJE,
THOMPSON, CONN.

PROGRAMA IDOMI

Mėgėjų valanda, šokiai, užkandžiai.

Visi kviečiami!

RENGĖJAI

Paklausimams Atsakymai

Ar būtina reikalinga gailesties aktą sukaltėti per pačią išpažintį? Ar išpažintis gera, jeigu jo nesukalbėtum, kai kunigas duoda išrišimą?

Geros ir tikros išpažinties atlikimui yra reikalinga, jog žmogus tikrai gailėtųsi visų savo mirtinų nuodėmių, kurias per išpažintį yra sakęs, arba — jeigu neturi mirtinų nuodėmių — bent vienos kurios atleistinos nuodėmės, kurią per dabartinę išpažintį būtų minėjęs. Gailestis turi būti išoriai pareikšta. Paprastai kalbama gailesties aktą kaip išorį ženklą gailesties už nuodėmės ir tai tuo laiku kai kunigas duoda išrišimą. Bet tai nėra būtina reikalinga. Patsai nužemintas nuodėmių išpažinimas gali būti pakankamas gailesties už nuodėmės įrodymas.

Taigi, jeigu žmogus turi reikalingą gailestį už nuodėmės ir tinkamai jas išpažįsta, jo išpažintis nepasidaro negera ar netikra vien dėl to, jog nesukalba gailesties akto kai kunigas duoda jam išrišimą. Tačiau, labai patartina sukaltėti gailesties aktą prieš įėjimą į klausyklą, kad tokiu būdu sužadintame sie-loje reikalingą išpažinėčiai gailestį ir pasiryžimą pasitaisyti.

Ar valia valgyti mėsą penktadienį, kuriame išpuola tokia šventa diena, kurioje reikia išklaudyti šv. Mišių?

Tokia šventė, kurioje Bažnyčia liepia katalikams išklaudyti šventų Mišių, čia Jungtinėje Valstybėse niekad negali būti nei abstinencijos, nei pasninko diena. Reiškia tokioje šventėje visados ir visiems galima valgyti mėsą ir tai kiek kas nori. Šiai taisyklei išimtį sudarytų jeigu tokia šventė išpultų gavėnioje, bet dėlei ypatingo leidimo, Jungtinėse Valstybėse tokių švenčių, kurios išpultų gavėnioje nėra.

Ar yra pareiga persižegnoti ir pastebimai melstis prieš valgį ir po valgio viešame restorane, valgykloje ar kitoje viešoje vietoje?

Ne, jokios pareigos ar įsakymo taip daryti nėra, tačiau toks pasielgimas būtų labai gražas ir girtinas.

Reikia, tačiau, visad būti atsargiam nereikalingai neišstatyti mūsų tikėjimo ir jo apeigų kitų pašiepimui ar pajuokimui.

Kas yra "tikėjimo dogma"?

"Tikėjimo dogma" yra tokia tiesa, kurią randame Šventajame Rašte ar Padavime ir kaip Dievo Apreiškimo dali. Pavyzdžiui, tikėjimo dogmos yra jog Kristus yra Dievas-karią Bažnyčia katalikams paduoda tikėti Žmogus, jok Dėvas yra triasmenis, jog Kristus yra Švenčiausiam Sakramente po duonos ir vyno pavidalais ir t.t.

Prašau patarti ar nurodyti būdą prieš nesiliaujančias pagundas?

Tikriausia ir geriausia priemonė prieš pagundas yra dažnas Švč. Komunijos priėmimas, per kurią gauname pagundų nugalėjimui ypatingų malonių. Šios gi ypatingos Dievo malonės yra reikalingos pagundų pergalejimui. Pačios pagundos laike, melsk Šaldžiausia Jėzaus Širdi ir Švč. Panelę Mariją padėti pagundą nugalėti, jai nepasiduoti ar visai ją prašalinti. Šalia to, galime kai kurioms pagundoms užbėgti už akių saugojantis tų aplinkybių, kurios kaip jau žinotume iš asmeniško prityrimo mums pagundas sakelia.

Ar vien mintimi sukaltėtas atsidūsėjimas pelno prie jo pridėtus atlaidus?

Atlaidų igijimui už atsidūsėjimus ar kitas trumpas maldeles pakanka vien mintimi sukaltėjimo. Tačiau, kad pasimeldimas Šv. Tėvo intencija ar kitos maldos yra minimos kaip sąlygos atlaidų igijimui — jų nepakanka vien mintimi sukaltėti; jas reikia sukaltėti lūpomis tariant žodžius, tačiau ne būtina taip, kad kiti girdėtų ar kad kitiems trukdytų melstis.

Jeigu ražančius su atlaidais dovanojamas kitam, ar naujasis savininkas turi vėl duoti ražančių pašventinti?

Ne. Atlaidai yra pridėti prie ražančiaus, ne prie savininko. Atlaidus, tad, gali įgyti visi, kurie tą ražančių vartoja. Tačiau, ražančius netektų savo atlaidų jeigu savininkas jį parduotų.

K. Steponis

MŪSŲ VADAI

Mūsų Vadai ir Mokytojai

ŽMONIJAI reikia daug įvairių mokytojų ir specialistų. Vieni pamokina ją rašto, istorijos; kiti kaip žemę dirbti, namus statyti, patogiai važinėti; kiti — kaip gydytis. Be mokytojų, inžinierių, gydytojų ir kitų specialistų žmonijai tektų gyventi kaip laukiniams be kultūros. Bet be šitų specialistų žmonijai dar reikalingi kunigai, kurie pamokytų ją Dievo apreikštosios, tikrosios religijos. Be religijos žmonių tarpe negalėtų būti teisybės, tvarkos ir meilės, o be kunigų religija išsigimtų į prietarus. Šitame straipsnyje kalbama apie kunigų pasirengimą, pareigas, jų būklę ir reikšmę visuomenei. Vieni labai aukštai stato kunigų pašaukimą, kiti tuo tarpu labai jų neapkenčia. Kiekvienam reikia žinoti tikrą kunigijos reikšmę.

Pasiruošti į kunigus netaip lengva. Kandidatai į kunigus turi išeiti aukštąjį universiteto mokslą teologijos - filosofijos fakultete, arba tolygų seminarijos mokslą. Kandidato dorovė ir valia per 5-7 metus kunigų seminarijoje yra visai bandoma ir ugdoma. Taip parengtas kandidatas gauna kunigo šventimus, t. y. įgaliojimus iš Dievo mokyti, teikti šv. sakramentus, laikyti mišias.

V. Dievas siuntė į pasaulį žmonėms išgelbėti savo Sūnų Jėzų Kristų. O Tas baigęs žemėje atpirkimo darbą, įsakė apaštalams: "Man duota visa valdžia danguje ir žemėje, eikite tat ir mokykite visas tautas" (Mat. 28, 18). "Kas jūsų klauso, manęs klauso" (Luk. 10, 16). Apaštalų kunigaikštis, kuriam Kristus pavedė "ganyti avis ir avinėlius", (Jon. 21, 16) reiškia, pačius apaštalus ir visus tikinčiuosius, vykdo šitą Viešpaties įsakymą per savo įpėdinius popiežius visais amžiais skiria, siuntinėja vyskopus į visas vyskupijas, o tie kunigus į visas parapijas. Tokiu būdu Kristus iki šiol nenustoja kalbėti ir veikęs per savo vietininką šv. Tėvą Pijų XI, per dabartinius katalikų vyskopus ir kunigus. "Aš esmi su jumis per visas dienas". (Mat. 28, 20). Dezertirai, kariai pa-

bėgėliai, būtų tie kunigai, kurie atsisakytų vykdyti Dievo vardu duotojo jiems įsakymo; o žmonės pražūtų jei jų skelbiamoji Kristaus mokslo nesilaikytų.

Taigi kiekvienas katalikų Bažnyčios kunigas gali sakyti su šv. Povilu: "Mes einame pasiuntinių pareigas Kristaus vietoje, lyg kad Dievas ragintų per mus" (2 Kor. 5, 20). "Kunigas, paimtas iš žmonių, yra įstatomas žmonėms tuose dalykuose, kurie liečia Dievą, kad atnašautų dovanas ir aukas už nuodėmes" (Žyd. 5, 1). — Dėl to, kada kunigas ištaria konsekracijos žodžius, Kristus, dangaus ir žemės Karalius, Sutvėrėjas ir Teisėjas, apsigyvena mažoj Ostijoje. Tarsi jo valios klausytų Dievas! Nusidėjėliui kunigas pasako: "Tavo nuodėmės tau atleistos. Eik ramybėje!" Dievas ir čia klauso: atleidžia nuodėmes. Tas pats yra ir su kitais sakramentais. Tas iš prigimties silpnas sutvėrimas kunigas šioje žemėje turi didelių įgaliojimus, gautus iš Dievo per šventimus.

Kadangi Dievo akyse kunigas yra taip aukštai pastatytas, tad negalima pasakyti, kad kunigas yra lygus kitiems žmonėms. Nors kunigas yra silpnas, kaip ir visi žmonės, tačiau, kadangi jį patsai Dievas išrinko (Žyd. 5, 4) ir davė taip didelių įgaliojimus, dėl to jį tikintieji turi laikyti pagarboje, jo klausyti, jam nusilenkti. "Kas jus klauso, manęs klauso, kas jus niekina, mane niekina" (Lk. 10, 16).

Šventieji, apmąstydami tuos didžius kunigo įgaliojimus ir teises, nebežino, kaip kunigą gerbti. Šv. Pranciškas Asyžietis pasakė kartą savo broliams: "Jei aš pamatyčiau einant keliu angelą ir kunigą, tai aš pirmiausia pasveikinčiau ir nusilenčiau kunigui, ir tik paskum angelui, nes angelas tik tarnauja ir garbina Dievą, o kunigas jį nešioja, iš dangaus parkviečia ir žmonėms dalina". Teisingi žodžiai!

Amžinoji kova

Kad vieni žmonės taip aukštai gerbia kunigus, kiti tuo tarpu juos persekioja. Kristus pats paaiškino, kodėl taip daroma. "Jei

pasaulis jūsų nekenčia, sakė jis apaštalams, žinokite, kad manęs pirm jūsų nekenčė. Jei būtumėte iš pasaulio, pasaulis mylėtų kas jojo yra; kadangi tačiau jūs neesate iš pasaulio, bet aš jus išrinkau iš pasaulio, todėl pasaulis jūsų nekenčia... Jei jie mane persekiojo, persekios ir jus"... (Jon. 15, 18-20).

Visi apaštalai buvo nukankinti, išskyrus šv. Joną, kurs bavo stebuklingai išgelbėtas, 33 popiežiai mirė kankinio mirtimi, o kiek vyskupų ir kunigų? Nors yra kankinami ir eiliniai tikintieji, tačiau ne tokiu smarkumu ir ne taip daug. Ypač šiais laikais pasauliniams mažiau tenka nukentėti nuo persekiotojų kalavijo, negu kunigams. Tai rodo įvykiai Rusijoje, Meksikoj ir k. Svarbu išnaikinti piemenis, avys ir savaimė išnyks.

Bet pavojingesnis negu kruvinasis persekiojimas yra kunigų **diskreditavimas**, t. y. kunigo garbės ir gero vardo sugadinimas. Ši persekiojimų rūšis ypač šiais laikais paplitusi. Nėra, tur būt, krašto, kur šios rūšies persekiojimai nebūtų paplitę. Įvairaus plauko kalbėtojai ir laikraščiai visomis jėgomis stengiasi juodinti kunigus. Tuo norima pasėti nepasitikėjimą kunigais. Kunigui yra primetamos visos septynios didžiosios nuodėmės, lyg kad tos nuodėmės būtų Kristaus nusakytos specialiai kunigams. Net galima sutikti ir tokių tipų, kurie stačiai laiko negalima ne tik jam pačiam, bet ir kunigui išsisaugoti tų nuodėmių, ypač paleistuvystės. Vienuolių ir kunigų skaiestybės laikymas tokiu yra tik pasityčiojimo dalykas.

Šios rūšies persekiojimas, arba kunigų diskreditavimas briaunasi visur: ir kalbose, ir raštuose, ir kino filmose ir teatruose galima pamatyti ar paskaityti dalykėlių, kurie plėšėte plėšia iš žmonių pagarbą kunigams. Jei kurie kunigai ima ginti Bažnyčios teises, tai tokie dažnai apšaukiami politikieriais, einančiais prieš valstybę, ar norinčiais valdžią paimti į savo rankas. Sunku tikėti, tačiau faktas, kad kai kuriuose sluogsnuose ar žmonių grupėse vyrauja stačiai šėtoniška neapykanta katalikų kunigams. Jei jie galėtų, visus kunigus išnaikintų, pavyzdžiui: pas masonus, pas šėtono sąjungos narius, laisvamanų sąjungoj.

Šių faktų akivaizdoje aišku, kad kiekvieno tikinčiojo šventa pareiga ginti, visomis jėgomis ginti nuo nedorėlių piktų kalbų,

kad tos kalbos neįvestų mažutėlius (t. y. silpnus tikėjime) į papiktinimą ir pametimą savo tikybės. Juk tai Kristaus krauju atpirktos sielos!

Kunigų geradarystės

Kaip skaudžiais žodžiais tautų Apaštalas skundžia savo laikus: "Jūs esate sotūs, jau pralobote, be mūsų viešpataujate... Man rodosi, kad Dievas pastatė mus, apaštalus, kaip paskačiausius, kaip mirčiai paskirtus... Iki šiai valandai mes alkstame ir trokštame, esame pliki, kumščiais mušami, neturime tikros vietos ir vargstame, dirbdami savo rankomis. **Mes esame keikiami ir laiminame**, esame persekiojami ir kenčiame; **mums piktžodžiauja ir mes meldžiamės**; pasidarėme lyg šio pasaulio išmatos, visų sąslavos iki šiolei" (1 Kor. 4, 8-13).

Šie apaštalo žodžiai, nors ir labai skaudūs, tačiau tinka ir jo vietininkams vyskupams ir kunigams, kaip kartus nusiskundimas. Nežiūrint visų piktų žodžių, paleistų kunigų adresu, nežiūrint nedoros spaudos balsų prieš kunigus, kunigai eina per pasaulį laimindami, meldamies ir gera darydami. Gražiai rašo prancūzų rašytojas **Lamartine**: Kunigas "yra vyras, kurs neturi šeimos, bet priklauso kiekvienai šeimai, kurį kaip liudininką, patarėją ir dalyvį būtinai kviečia į visas gyvenimo iškilmes, be kurio niekas negimsta ir nemiršta; tai vyras, kurį vaikai yra papratę mylėti, gerbti ir globoti, kurį net nepažįstantieji tėvu vadina, kuriam tikintieji savo slapčiausius prisipažinimus ir ašaras atidengia; tai vyras, kuris yra pašauktas gaosti kiekviename sielos ir kūno varge, kuris yra įpareigotas tarpininkauti tarp turto ir neturto, kuris mato beturtį ir turtuolį pakaitomis į savo duris beldžiantis: turtuolį, nešantį įduoti slaptą išmaldą, neturtelį — ją neraustant gauti; kuris neturėdamas visuomenėje jokio titalo, vienodai priklauso visoms klasėms: žemosioms klasėms savo paprastu gyvenimu ir dažnai savo žema kilme, aukštosioms klasėms — savo išsiauklėjimu, mokslu ir nusistatymų kilmingumu; vienu žodžiu, tai yra vyras, kurs viską žino, kuris gali viską sakyti ir kurio žodis dieviškos pasiuntinybės svoriu ir atbaigto tikėjimo galia veikia visų žmonių protus ir širdis".

(Bus daugiau)

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Mirė Žymus Veikėjas

Prieš savaitę Norvegijoje pasimirė labai žymus Čikagos prekybininkas, visuomenės veikėjas ir labdarys D. F. Kelly. Mirė plaučių uždegimu, eidamas 69 metus amžiaus. Buvo išvykęs keletai mėnesių į Europą atostogų.

D. F. Kelly buvo didžiųjų ir plačiai žinomų visam krašte Chicagos krautuvių Fair Store prezidentas ir generalinis vedėjas. Čia jis pradėjo dirbti būdamas dar jaunas už kelis dolerius į savaitę. Savo darbštumu ir gabumais greit iškilo ir atsistojo šios biznio įstaigos priešakyje.

Velionis buvo žinomas ne tik kaip gabus verslininkas, bet ir kaip uolus visuomenės veikėjas. Jis daug kuo yra prisidėjęs prie visokių pagerinimų mieste. Kaip sąžiningas, uolus ir sumanus vyras, jis būdavo kviečiamas prie visų svarbių ir didelių darbų ir tuos darbus dirbdavo didelia atsidavimu.

D. Kelly buvo žinomas ir kaip stambus labdarių veikėjas ir vadas. Šioj srity jis ar tik nedaugiausia turi nuopelnų. Jis ir dirbo ir pats daug aukojo labdarybei. Jis buvo Chicagos arkidiecezijos labdarių pirmininkas per daug metų. Šiai organizacijai jis šauniai vadovavo. Už ši savo darbą velionis net iš dviejų popiežių gavo pripažinimą, buvo apdovanotas aukštais ordinais. Jis pasižymėjo ir uoliu katalikiškųjų pareigų pildymu. Jo asmeny Chicaga, ypač katalikų visuomenė, neteko tikrai didelio ir geradarių ir veikėjo.

Katalikai Savo Mokyklų Neatiduos

Liverpool, Anglija. — Šv. Marijos parapijos klebonas kun. J. S. Chatterton pareiškė valdžios mokyklų viršininkai, kad katalikų kunigai pirmą velyk eis į kalėjimus, nekaip sutiks katalikų tėvų vaikus leisti eiti į valdžios mokyklas. Valdžios įstatymas neduoda katalikiškoms mokykloms jokios pagalbos.

Eucharistinis Kongresas Šveicarijoje

Friburgas, Šveicarija. — Šveicarijos tautinis Eucharistinis kongresas įvyks Einsiedelne

rugpiūčio 20 ir 21 d. Kongresui vadovaus Šveicarijos vyskupas.

Palestinoje Užmuštas Kunigas

Jeruzalė. — Iš Saleziečių viršininko kun. Mario Rosino piktadariai pareikalavo 500 dolerių. Kunigas tiek pinigų neturėjo. Kada jis grįžo iš bažnyčios, pabaigęs išpažinėti klausyti, piktadariai jį užmušė. Kunigas Rosin buvo 62 metų amžiaus, gilmimu italas.

28 Vienuošės Atvyko Iš Ispanijos

Londonas, Anglija. — Tarpininkaujant J. V. ambasadoriui J. P. Kennedy, Ispanijos radikalų (lojalistų) valdžia išleido 28 vienuoles, kurios atvyko į Londoną.

200 Metų Sukaktis

Šiomet sukako 200 metų, kai popiežius Klemensas XII 1738 m. pasmerkė masoneriją. Nuo to laiko visi popiežiai, naudodamiesi kiekviena proga, perspėdavo tikinčiuosius apie masonerijos kenksmingumą. Bažnyčios teisių 2335 kanonas aiškiai sako, kad visi, priklausantieji masonerijai ir kitoms panašioms organizacijoms, yra atskirti nuo Bažnyčios.

Laimingas Kraštas

Visai neseniai pagarsėjo Portugalijoje Fatimo miestelis. Ten Panelė švenč. apsireiškė piemenėliams ir nuo to laiko Fatima tapo portugalų šventenybė, garsi stebuklais. Šią vasarą iš visos Portugalijos susirinko į Fatimą per pusę milijono maldininkų su savo vyskupais padėkoti Dievo Motinai, kad apsaugojo jų tėvynę nuo komunizmo.

Propagandos Kolegija Turi 37 Tautybių Studentus

Roma. — Propagandos kolegiją lanko 37 tautybių 233 studentai.

Didžiausią grupę sudaro kinai, jų yra 39. Paskai seka Australija — 33, Indija — 28. Japonija ir Indokinija po 14 studentų.

Tarp Propagandos kolegijos alumnų yra: vienas kardinolas, du arkivyskupai ir 23 vyskupai.

Amerikoniškas Apaštalavimas

“Dabar yra tokie laikai, kad reikia eiti į netikinčiųjų tarpą, reikia jų ieškoti ir sakyti jiems tiesą, kurią jie atmeta. Turime vesti misijas ne tik juodukų tarpe, bet ir civilizatuose kraštuose” — sako kun. Steponas Leven, amerikonas. Iš tikrųjų Amerikoje įsigalėjo naujas apaštalavimo būdas.

Kunigas arba ir pasaulietis kokioj nors viešoj miesto vietoj sustoja ir pradeda kviesiti publiką, kad jam duotų kokių nors paklausimų, į kuriuos jis žada atsakyti. Prieš tai kunigas su katalikais gieda maldą prie Dvasios Šventos, po to per pusvalandį aiškina kokį nors tikybinį dalyką ir atsakinėja į paklausimus, kuriuos jam duoda klausytojai nekatalikai. Baigdamas sasirinkimą misij nierius dėkoja susirinkusiems ir atsisveikindamas sakō: “Telaimina jus Dievas”. Šitoks naujoviškas apaštalavimas publikai patinka ir duoda gerus vaisius. Tą pastebėjo komunistai ir pradėjo per savo spaudą puliti šias misijas, tvirtindami, kad jos yra pavojingos komunizmui, kurio išpažinėjų skaičius per vienus metus sumažėjo tūkstantimi.

Be to, Amerikos katalikai uoliai platina savo spaudą. Jungtinėse Amerikos valstybėse išeina 121 katalikiškas savaitraštis ir 2 tūkst. specialių parapijinių laikraščių, kurių egzempliorių skaičius siekia 7 milijonų.

J. A. V. katalikai yra iškilmingai pasižadę bažnyčiose kovoti su nepadoriais kinais ir su begėdiškais laikraščiais. Katalikų uolumu ir Bažnyčios meile stebisi protestantai ir gan skaitlingai meta liuteronizmą ir grįžta į kat. Bažnyčią.

Popiežius Įsteigė Katalikų Akcijos Centrą

Vatikanas. — Popiežius Pijus XI sutvarkė Katalikų Akcijos centrą ir paskyrė Kardinolą Pizzardo vyriausia vedėju. Katalikų Akcijos centras suteiks visų šalių vyskupams nurodymus ir veikimo planus pagal Popiežiaus mintis.

Katalikų Labdarybės Draugijos Daugelį Sušelpė

Boston, Mass. — Katalikų labdarybės biuras pranešė, kad per praeitus metus sušelpė 9276 šeimas ir joms išdalino š671,032.00. Neturėdami darbų, žmonės yra priversti ieškoti pagalbos iš labdarybių.

Katalikų Bažnyčia Gina Žmonių Laisvę

New York. — Prelatas Sheen sakē: “Katalikų Bažnyčia priešinasi Vokietijos ir Rusijos valdžių režimui, bet ne dėl to, kad jos yra diktatorių valdžios, nes Bažnyčiai nesvarbu koki yra politinė valdžia, bet priešinasi dėl to, kad tos valdžios varžo žmonių sąžinės laisvę, kuri yra reikalinga tikslui atsiekti”.

Parūpo Ir Katalikai

Meksike, Amerikoje eina naminis karas. Prezidentas Kardėnas, norėdamas nugalėti sakilusį generolą Cedillo, pakeitė savo nusištatymą katalikų atžvilgiu, kurie iki šiol smarkiai buvo persekiojami. Dabar gi paskelbė sąžinės laisvę, nes jam yra reikalingi indijonai katalikai, kurie palaiko gen. Cedillo. Liepė patraukti atsakomybėn policininkus, kurie buvo užmušę 4 katalikus; policijai buvo įsakęs vyti ir sugauti plėšikus, kurie buvo pagrobę vienuolį.

Kaipo sensacija yra žinia, kad rardonieji ispanai leido savo kareiviams kreiptis pas kunigus dvasios reikalais.

Kaip Meksiko, taip ir Ispanijos valdžios gal per vėlai suprato, kad Kat. Bažnyčia kaip tik yra sveikiausias veiksnys valstybėje.

Žurnalistas — Skaitytojų Sąžinė

Pranežų laikrašcio “Salut publique” 90 metų sukakties proga kardinolas Gerlier Lijone pasakē pamokslą, kuriame nurodē žurnalisto uždavinius, kurie esą dideli ir sunkūs. Šiais labai neramiais laikais, kada daugumai žmonių neįmanoma tiksliai suprasti pasaulio įvykius, žurnalisto pirmutinis uždavinys esąs painformuoti. Be to, jis turi įvertinti dienos įvykius, nes šių dienų santykiai daugeliui žmonių neleidžia apie tai pagalvoti. Tas įvertinimas turi būti teisingas ir toli matas, todėl jis turi būti atremtas į jo sąžinę. Žurnalistas yra sąžinė nepažįstamos didelės skaitytojų daugybės. Tūkstantams sielų, kurių nepažįsta ir nepažins, žurnalistas gali apšviesti ir sustiprinti, bet drauge sužadinti jose aistrą, pasėti neapykantą ir tuo užsitraukti ant savės atsakomybės. Žurnalistas eina pareigas, panašias į kunigo pareigas.

Kardinolas Innitzer Protestuoja

Budapeštas. Vengrija. — Kardinolas Innitzeris, Vienos arkivyskupas, paskelbė protestą Vokietijai, kuri Austrijoje ima vykdyti Nurembergo nacių partijos įstatymus.

Kova Su Nedora Literatūra

Šiaurės Amerikos katalikai studentai pradėjo griežtą kovą su nedora literatūra ir reklamoms. Taigi, matome, kad neužtenka siūlyti savo laikraštis, **bet reikia ir kovoti su nemoralia spauda**. Imkime pavyzdį iš Amerikos studentų ir stengkimės tapti kovojančiais katalikais, kurie nebijo eiti prieš nesveikos opinijos srovę, nes jiems brangu viskas, kas yra katalikiška.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Gražiai Sutvarkyta Liepyno Sala

Zarasai. — Gražioje Liepyno saloje, esančioje Didžiajame (Zaraso) ežere, pastatytas gražus ir erdvas paviljonas, kurio stogas ir bokštelis labai iš tolo matyti. Takai jau anksčiau buvo padaryti. Dabar Liepyno sala yra labai gražus kultūringas kampelis, kurį mėlai lanko ir zarasiečiai, ir turistai. Sala pasiekama nesunkiai, nes galima nebrangiai pasisamdyti motorlaivius.

Daug Išdžiūvo Medelių

Marijampolė. — Prieš kelerius metus miesto savivaldybė centrinę Vytauto gatvę apšodino dekoratyviniais medeliais ir gražiomis liepaitėmis. Dalis medelių prigijo ir gražiai auga. Tačiau nemažai medelių buvo nulaužyta ir dar daugiau jų išdžiūvo. Ypač daug išdžiūvusių dekoratyvinių medelių yra prie mergaičių gimnazijos.

Surasti Nežinomi Milžinkapiai

Rietavas. — Spraudės kaime, kur manoma statyti bažnyčią ir pats kaimas išplanuotas bažnytkaimiui, neseniai pastebėta eilė milžinkapių. Jie aplinkui apdėti akmenimis. Toje pat vietoje yra likučiai ir milžiniškų ažuolų, kokių dabar ir Žemaitijoje nebematyti. Svarba, kad iki 1939—1940 metų, kada manoma čia pradėti statyti bažnyčią, šią vietą ištirtų archeologinė komisija.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Porcinkulio Atlaidai

Rugpiūčio 2 d. baigėsi Šv. Jurgio ir Gimimo Švč. Panelės Marijos parapijose Porcinkulio atlidai. Per tris dienas prieš atlidus, abiejose parapijose buvo rekolekcijos. Gimimo Švč. Panelės Marijos parapijoje rekolekcijas vedė d. g. TT. Marijonų Provincijos, gerb. kun. Jonas Jakaitis, MIC. Šv. Jurgio parapijoje, kun. Antanas Andriušis, MIC.

Išvyko į Rytus

Praeitą savaitę vienas iš jaunesniųjų TT. Marijonų kunigų, būtent gerb. kun. Jonas Jančius, MIC., išvyko į Rytus raginti jaunus vyrus stoti į vienuolinį gyvenimą. Sustos didesniuose miestuose ir su pavieniais jaunuoliais pasikalbės, kurie savo širdyje jaučia norą būti kunigais, kad jie atsižadėtų pasaulio ir stotų į eiles tų, kurie aukojasi kitų sielų išganymui.

Iš Kun. Jonelio Pagerbtuvių

BRIGHTON PARK. — Beveik trys šimtai parapijonų susirinko parapijos salėn ir pagerbė šaunia gražia programa ir dovanomis parapijos vikara. kun. Stanislova Jonelį, kuris šiuo metu eina parapijos administratoriaus pareigas kleb. kun. A. Briškai atostogaujant Lietuvoje.

Buvo daug kalbų, sveikinimų ir dovanų. Ant galo kalbėjo kun. Jonelis. Kalboje kun. Jonelis padėkojo susirinkusiems, pažadėdamas neužmiršti savo parapijiečių maldoje. Sakė, kad šis pagerbtuvių vakaras pridavė jam dar daugiau energijos padirbėti jaunimo tarpe.

Padaryta Operacija

Praeitą savaitę subdij. Juozas Dambrauskas, MIC., pasidavė antrai operacijai. Prieš porą savaitę buvo padaryta viena operacija, būtent gerklės. Dabar antra. Operacija buvo sėkminga. Linkime ligoniui greito sugrįžimo.

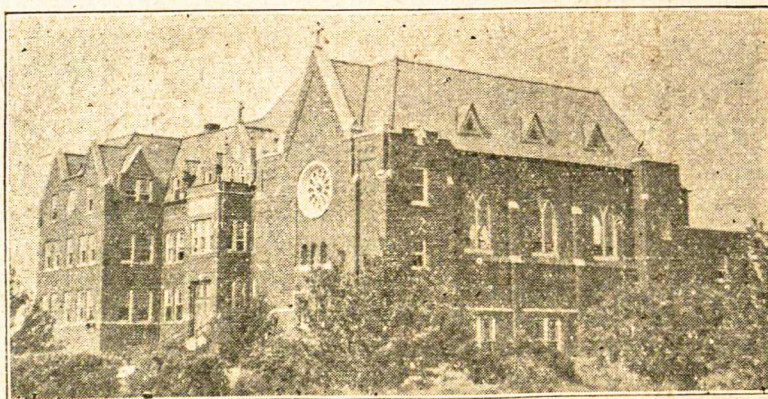
Marijonų Rėmėjų Chicagos Apskrities Metinė Šventė

LIETUVIŲ DIENA

MARIJOS KALNELIUOSE,

HINSDALE ILLINOIS

Rugpjūčio - August 14 dieną, 1938 m.

11:30 valandą ryto — Tėvų Marijonų Seminarijos koplyčioje — iškilmingos pamaldos su pamokslu.

Lietuvių Dienos išvažiavimą pajvairins linksma muzika, dainos, base ball lošimas, pralabos, tarp kitų ir ką tik atvykusio gerb. kun. K. Malakausko, svečio iš Lietuvos. Pasirodys ir Panevėžiečių, Zanavykų ir "Nekaltų Bernelių" chorai.

Po pamaldų, Lietuvių Dienos iškilmės persikels į Marijonų ūkį, kur įvyks metinis išvažiavimo šurum - burum ir programos prašmatnybės.

VISI, KAS GYVAS Į LIETUVIŲ DIENOS ŠVENTĘ.

Tėvų Marijonų Prietelius, Rėmėjus ir Jų Darbo Mylėtojus nuširdžiai dalyvauti kviečia

RENĖJAI.